

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ladislava Vaško a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **T. T. H. N.**, narozena X,
budoucí adresa v České republice: X,
zastoupena Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**,
sídlem Loretánské náměstí 101/5, 118 00 Praha 1,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 11. 4. 2023 o nové posouzení důvodů neudělení víza vedené pod č. j. HANO202302220026,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 13. 6. 2023, se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 11. 4. 2023 o nové posouzení důvodů neudělení víza vedené pod č. j. X, a to ve lhůtě stanovené soudem.
2. Podáním ze dne 11. 8. 2023, které soud obdržel téhož dne, žalobkyně vzala svou žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 6. 2023, které jí bylo doručeno dne 28. 6. 2023, zhojil namítanou nečinnost. Protože žalobkyně měla za to, že bere žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, požadovala, aby mu soud uložil povinnost nahradit jí náklady řízení.
3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Soud dále posoudil požadavek žalobkyně na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba zamítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
7. Z citovaného ustanovení plyne, že účastníkům nevzniká právo na náhradu nákladů řízení podle míry úspěchu tehdy, jestliže řízení bylo ukončeno procesním rozhodnutím (mj. zastavením řízení). V takovém případě totiž nelze o procesním úspěchu vůbec uvažovat, přičemž zákon konstruuje pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v případě zastavení řízení základní pravidlo, podle něhož nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků. Výjimku z tohoto pravidla představují dva případy, v obou je výsledkem řízení jeho zastavení, a to jednak uspokojení navrhovatele postupem dle § 62 s. ř. s., jednak zpětvzetí návrhu z důvodu pozdějšího chování odpůrce. V případě, že navrhovatel vezme návrh na zahájení řízení zpět, pak aniž by byl povinen sdělit důvody, pro které k tomuto úkonu přistoupil, je povinností soudu vzhledem k obsahu soudního a správního spisu posoudit, zda jeho příčinou není chování odpůrce po podání návrhu. K jednotlivým podmínkám aplikace této výjimky je třeba zdůraznit, že důvodem zpětvzetí návrhu na zahájení řízení musí být jednání odpůrce, k němuž došlo po zahájení řízení. Není však postačující, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval.
8. V posuzovaném případě se žalobkyně domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném podle § 180e zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně podala dne 25. 10. 2022 žádost o krátkodobé vízum rodinného příslušníka občana Evropské unie. Velvyslanectví České republiky v Hanoji (dále jen velvyslanectví) tuto žádost rozhodnutím ze dne 8. 12. 2022 zamítlo. Žalobkyně podala dne 31. 12. 2022 žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. O této žádosti rozhodl žalovaný dne 8. 2. 2023, č. j. 300759-2/2023-MZV/VO, a rozhodnutí velvyslanectví o zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum zrušil a věc vrátil velvyslanectví k dalšímu šetření. Velvyslanectví tuto žádost rozhodnutím ze dne 24. 3. 2023 znovu zamítlo. Dne 11. 4. 2023 žalobkyně podala žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. Žalovaný o ní rozhodl rozhodnutím č. j. 302887-2/2023-MZV/VO, které žalobkyni zaslal dne 20. 6. 2023.
9. Podle § 180e odst. 6 věty první ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie.
10. Podle § 180e odst. 9 zákona o pobytu cizinců příslušný orgán písemně informuje cizince o výsledku nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza, prohlášení krátkodobého víza za neplatné anebo zrušení jeho platnosti nebo důvodů odepření vstupu

na území ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení žádosti a o výsledku nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza nebo o výsledku nového posouzení důvodů v případě uvedeném v odstavci 6 větě první ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení žádosti.

11. Jelikož v daném případě bylo předmětem žaloby nové posouzení podle § 180e odst. 6 věty první zákona o pobytu cizinců žalovaným, činila zákonná lhůta pro informování o výsledku tohoto nového posouzení, jak vyplývá z posledně citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců, šedesát dnů ode dne doručení žádosti. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala žádost o nové posouzení důvodů dne 11. 4. 2023, žalovaný byl povinen informovat žalobkyni do 12. 6. 2023, což neučinil a rozhodnutí č. j. 302887-2/2023-MZV/VO ve věci vydal až po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
12. Soud pro úplnost k argumentaci žalovaného z vyjádření k žalobě konstatuje, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 6. 2023, č. j. 9 Azs 97/2023-40, bod 12, odmítl argumentaci, podle které lhůta podle § 180e zákona o pobytu cizinců počíná běžet teprve od chvíle, kdy mu byl předán spis. *„Hovoří-li proto § 180e odst. 9 téhož zákona shodně pouze o ‚doručení‘, aniž by tento pojem jakkoliv odlišil či specifikoval, je nutné systematickým výkladem dojít k závěru, že jde rovněž o doručení žádosti správnímu orgánu, u něhož se žádost podává, nikoli správnímu orgánu, jemuž je následně postoupena.“* Zdejší soud se s tímto výkladem ztotožňuje. Vydáním rozhodnutí je třeba rozumět okamžik předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení. K tomu došlo dne 20. 6. 2023.
13. Lze tedy seznat, že žalovaný byl ke dni podání žaloby ve věci nečinný, soud se však musel zároveň zabývat tím, zda podaná žaloba byla přípustná. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se totiž může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení pouze ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.
14. Soud přitom opět vycházel z aktuálního rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2023, č. j. 9 Azs 97/2023-40, podle kterého platí, že nerozhodne-li správní orgán ve lhůtě o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza podle § 180e zákona o pobytu cizinců na území České republiky, lze se navzdory vyloučení použití části druhé správního řádu dle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců domáhat ochrany podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to s ohledem na znění § 6 odst. 1 správního řádu. Vyčerpání tohoto prostředku ochrany je podmínkou přípustnosti žaloby podle § 79 a násl. s. ř. s.
15. Soud přitom z předloženého správního spisu i shodného vyjádření účastníků zjistil, že žalobkyně u žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu neuplatnila.
16. Vycházeje z těchto úvah soud shrnuje, že žalobkyně podala žalobu, aniž před tím vyčerpala prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Za dané situace je tak podle názoru soudu zcela vyloučeno, aby soud žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
17. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. října 2023

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
předseda senátu